

S A V O - K A R J A L A I S E N
O S A K U N N A N T O I M I H E N K I L Ö I T Ä (1959-60)

Inspehtori	prof. Kaarlo Hartiala
Kuraattori	FK Mauno Mielonen
Emäntä	civis Liisa Väkiparta
Isäntä	" Hannu Kojo
Sihteeri	" Ilkka Piironen
Taloudenhoitaja	" Pekka Gynther

HALLITUKSEN JÄSENIÄ (ed. lisäksi)

civis	Eila Pulli
"	Yrjö Waltari
"	Pentti Brummer

Beanienohjaaja	civis Reijo Piirainen
" (apuna)	" Ilmo Ahola
" "	" Anja Aho
Urheiluohtaja (poikien)	" Heikki Puhakka
" (tyttöjen)	" Leena Hakalinna
Lehdistösihteeri	" Marja Korhonen

K Ä K

Toimituskunta:

cives Tapani Juusti	Marja Korhonen
Seppo Knuutinen	Matti Muurinen
Liisa Kokkonen	Arja Nerikko

Pirkko-Liisa Summa

Piirtäjät :

Aila Lehtonen	Raija Keinänen
Eeva Tenhunen	

--- --- --- --- --- --- ---
" Autuaite ovat joutenolohetket, sillä silloin työskentelee
s i e l u." (Friedell)

I N S P E K T O R I N S A N A :

Menestyminen kaikilla aloilla ilmenevässä kilpailussa kannustaa yksilöä paremman aseman tai elintason saavuttamiseksi. Meissä ilmenee tarve tällaiseen menestymiseen varsin eriasteisena ja on vaikeaa luonteemme perusominaisuuksien muuttaminen ratkaisevasti suuntaan tai toiseen. Lähtien siitä toteamuksesta, että työ on kansallisomaisuudestamme merkittävin, koituvat kunkin yksilön lisätyt uuras-
tukset myöskin kokonaisuuden hyväksi. Aivan samoin harrastamamme laiminlyönnit ja laiskuus vähentävät sitä kokonaisu-
saavutusta, josta me sitten tavalla tai toisella ammennamme meille jäävän osan.

Toisaalta taas yksilö yksin omaa etuaan tavoitellessaan joutuu alueille, joissa esiintyy ristiriitaa kokonaisuuden ja yksilön hyödyn välillä. Ja tämän alueen toisella laidalla on mahdollisuudet toiminnalle, joka käyttämällä järjestelmää - taloudellista, valtiollista, yhteiskunnallista, lainsäädännöllistä, uskonnollista - hyväkseen ohjaa omaksi hyväkseen yhteiset ponnistukset. Tällä alueella toimitaan silloin, kun asetelmassa yksilön oma etu vai kokonaisuuden etu, ratkaisu tapahtuu edellisen hyväksi.

Tämänkaltaisten ratkaisujen edessä olemme useammin kuin aavistammekaan. Jo pienissä asioissammekin.

Korkeissa vastuunalaisissa asemissa toimiva työskentelee yhä näkyvämmiin tällaisten vastakohtien kentässä.

Maamme saa menestymisestään, jopa valtiollisesta vapaudestaankin, kiittää sitä, että sen johtajilla suurten ratkaisujen hetkellä ei ole ollut epäselvyyttä, kenen edun on oltava määrävänä kansakunnan tai yhteisön asioista päätettäessä. Ei ole pahitteeksi yhä uudelleen tutustua näihin historiamme opetuksiin ja esimerkkeihin.

Nykyiselle elämänmenollemme antaa oman rauhatto-
muuden leimansa kovanaamainen oman edun tavoittelu, jossa keinojen valinnassa ei tunnu olevan enää mitään rajoittavaa

sääntöä, ei edes kansallisten elinkysymysten ollessa kyseessä.

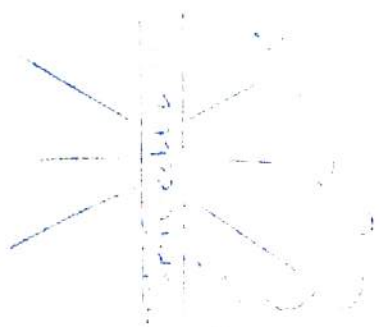
Meidän, kahden maailmankatsomuksen ja ekspansiivisen prosessin puristuksessa olevalla pienellä maalla ei luulisi olevan varaa siihen.

Sillä meillä on kaiken lisäksi ne 25 % kansastamme, jotka ovat valmiit vaihtamaan nykyisen yhteiskuntajärjestelmämme kokonaan toiseen, meille vieraaseen. He eivät paljoa kos-
tu juhlapuheistamme, laitteistamme - tai niiden puuttumisesta. Ongelman ratkaisu lepää taloudellisten kysymysten arkisella pohjalla. Puolue- ja eturyhmien johtajien henkilökohtaisen vallanjanon tai taloudellisen edun tyydyttäminen nykyiseen tapaan ei ole selvittävä näitä kriisejämme.

Ylioppilasnuoriso on jälleen oikealla hetkellä oivaltanut ajan merkit ja aloittanut omassa keskuudessaan käsitteiden selvittämisen. Etuvastakohdat ilmenevät aluksi ja useimmiten taloudellisten kysymysten kohdalla. Kansantaloudellisten käsitteiden ja suhteiden tunteminen antaa tuleville johtajille omalta osaltaan ajoissa oivallisen tilaisuuden nähdä yli oman edun ahtauden kokonaisuuden vaativiin kenttiin.

Tälle perustyölle ja sen kehittymiselle voimme vain toivoa riittävää työrauhaa.

I S Ä N N Ä N Ä Ä N I

Kun Turun Yliopisto oli vielä pääasiassa turkulaisten ja varsinaissuomalaisten ylioppilaitten opinahjo, kokoontui pis-kuinen joukko itäsuomalaisia opiskelijoita yhteisen, kaukaisen kotiseutunsa yhdistä-

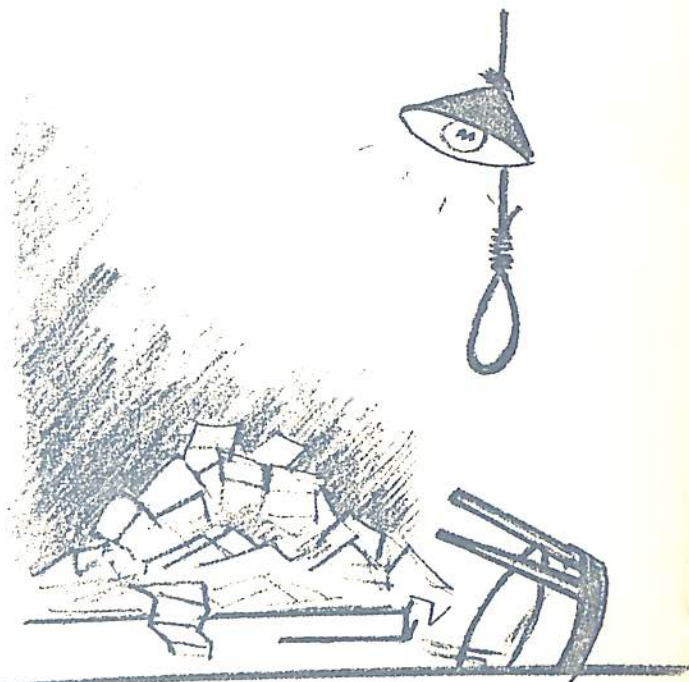
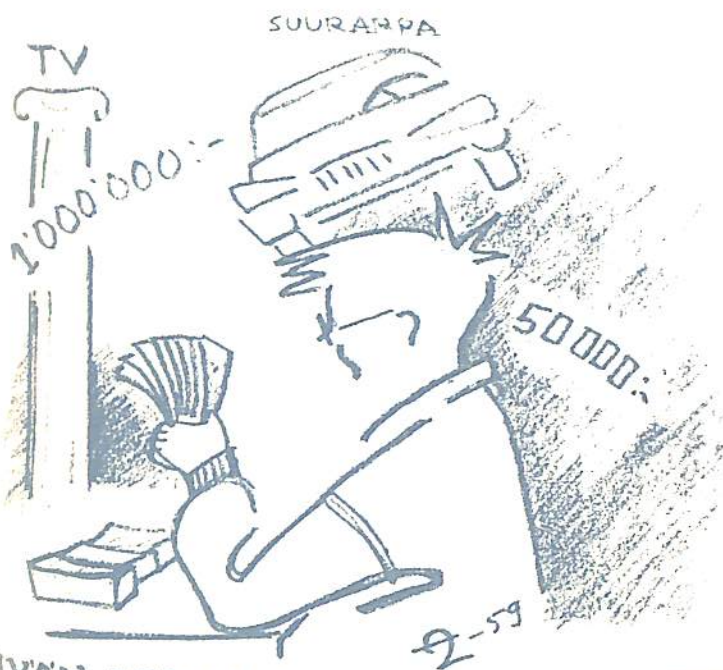
mänä silloin tällöin istumaan iltojaan teekupin ääreen milloin kenenkin kortteeriin jakamaan kotoa tulleen kalakukko- tai piiraspaketin, sekä tarinoimaan kotipuolen kuulumisista omalla murteellaan. Vähitellen itäsuomalaistenkin ylioppilaitten joukko kasvoi, ja nämä tarinatuokiot saivat säännöllisemmän luonteen. Tälle pphjalle perustettiin Savo-Karjalainen maakuntakerho, pitämään yhä yhteyttä samoilta seuduin olevien opiskelijoiden kesken.

Nyt on yliopistomme ja ylioppilaskuntamme kasvannut jo niin suureksi ja tullut tunnetuksi ympäri Suomen, ettei enää pidetä minään erikoisuutena lähteä itäisimmästäkään Suomesta Turkuun opiskelemaan. Varsinkin viimevuosien laaja rakennustoiminta niin ylioppilaskunnan kuin yliopistonkin taholla on luonut puitteet vastaanottamaan yhä suurempia opiskelijamääriä Turkuun, ja tämän ovatkin yhä useammat abiturientit huomioineet suunnitellessaan valmistautumista tulevaan elämäntehtäväänsä.

Tämän kehityksen seurauksena muodostettiin hiukan kolmatta vuotta sitten maakuntakerhostamme Savo-Karjalainen Osakunta, jonka jäsenmäärä nyt nousee jo yli viidensadan. Siitä on taas aiheutunut uusi probleema, huoneistotilojen ahtaus yhteisissä kokoontumisissa ja illanviotoissa. Enää ei voida ajatella teeiltojakaan Satakuntalais-Hämäläisen Osakunnan kanssa hallitsemassamme alakabinetissa, vaan ne on täytynyt jo yhden lukuvuoden ajan pitää ravintolasalissa, joka ei ole suunniteltu tällaisia illanviettoja varten. Tämän talven aikana Ylioppilaskunta tuleekin jälleen laajentamaan kiinteistöjään ja niinpä valmistuvan rakennusvaiheen jälkeen tulee jokainen osakunta saamaan huoneistonsa, joitten kalustamisesta ne itse huolehtivat. Huoneistot eivät kuitenkaan tule olemaan samanlaisia, sillä esimerkiksi nykyinen alakabinetti laajennetaan yhden osakunnan käyttöön.

Mutta kuka ratkaisee osakuntien sijoittamisen eri

huoneistoihin? Siitä ei päätä Ylioppilaskunta, vaan osakun-
 nat ja osakuntalaiset itse keskinäisen kilpailun muodossa.
 Tänä syksynähän taas järjestetään Ylioppilasarpajaiset, jo-
 hon osallistuvat lukuiset korporaatiot, mm. Turun Yliopis-
 ton Ylioppilaskunta. Paitsi kaikkia koskevaan myyntikilpai-
 luun, osallistuvat TYY:n jäsenet omaan kilpailuunsa sekä yk-
 sin, että osakunnittain. Tässä kilpailussa on meidän osakun-
 nallamme mitä parhain tilaisuus suorittaa rynnistys ja voit-
 taa etuoikeus huoneiston valinnassa, sekä sen lisäksi saada
 sinne televisiovastaanotin. Koska myyntiaika käsittää osan
 joululomastakin, jolloin arpakauppaa voi käydä kotiseudul-
 laankin, on jokaisen osakuntalaisemme oikeus ja velvollisuus
 täyttää tavoitteeksi asetettu vähimmäisvaatimus: myydä sata
 arpaa, ja näin toimia sekä omaksi hyödykseen, että yhtei-
 seksi parhaaksemme. Onhan osakuntamme aikaisemminkin osoit-
 tanut vireyttään ja toimeliaisuuttaan, osoittakaamme, että se
 on vielä tallella.

PAIVAN KUVA :

MIMMI TEHLO ON POISSA

Kauniina kesäisenä lauantaina, kesäkuun 13 päivänä, nukkui ylioppilaskunnan entinen emännöitsijä, Mimmi Tehlo viimeiseen uneensa. Kuollessaan hän oli 75 vuoden ikäinen.

Mimmi Tehlo suoritti elämäntyönsä ylioppilaiden keskuudessa, ja siksi olikin paikallaan, että hän sai viettää vanhuutensa ylioppilaskunnan piirissä, missä hän ei tuntenut itseään yksinäiseksi. Varsinkin vanhan kunnan aikaiset opiskelijat olivat Mimmin - kuten hän tahtoi opiskelijoiden itseään nimittävän - luo tervetulleita, mutta sydämellisen vasta noton saivat myöskin nuoremman polven edustajat. Joidenkin opiskelijoiden kohdalla Mimmi joutui esittämään lähes äidin osaa. Vielä vanhoilla päivilläänkin Mimmi seurasi ajan tapahtumia ja keskusteli niistä. Hyvin lähellä hänen sydäntään oli ylioppilaskunnan kehitys. Mimmi oli usein nähty kutsuvieras ylioppilasyhdistysten arvokkaimissa juhlissa.

Erityisen suuri ilo Mimmille oli, kun opiskelijat kävivät häntä tervehtimässä hänen nimipäivänään viime keväänä - tämä sattuikin hänen viimeiseksi merkkipäiväkseen.

Yleensä Mimmi ei valittanut vaivojaan, vaikka hän viime aikoina sairastelikin. Sen sijaan hän usein puhui siitä, kuinka hyvä hänen maallinen osansa oli ulkonaisilta puitteiltaan.

Joukko opiskelijoita sai olla mukana saattamassa Mimmiä hänen viimeiselle matkalleen.

Haudalle laskettujen kukkien hehkuessa kauniina kesäauringon lempäessä loisteessa ja pikkulintujen virittäessä Mimmille viimeistä saattovirttä, tuttavat jättivät hänet lepäämään Jumolan ikuiseseen rauhaan.

Nyt on tyhjä paikka siellä, missä ennen saimme nähdä ja tuntea Mimmin lämpimän ja valoisan hahmon, olemuksen, joka aina huokui ystävällisyyttä, vilpittömyyttä ja avuliaisuutta. Kauan säilyy mielellämme Mimmin muistossellaaisena, kuin hän sen itse meille jätti.

- an -

R U N O N S A R K A

TUULENTUVAT

On helppo rakentaa tuulentupia, ✨
- ne valmistuvat nopeasti ja ovat somia
katsella.

Mutta on tuskallista huomata ne epä-
todellisiksi
- ja oivaltaa, ettei niissä voi asua.

A

R

J

A

TALVENTUVA LOKAKUU

Ikkuna oli auki yöllä
- ja minä palelin,
En voinut nukkua,
- minä palelin.

N

E

R

K

Aamulla oli aurinko kirkas,
- en palellut enää,
Mutta ulkona oli pakkanen, ✨
- oli tulossa talvi,
luneton talvi, kaupungin talvi...
- ja minä palelin.
Kaipasin maalle, siellä on lunta,
vakoista, paljon..?

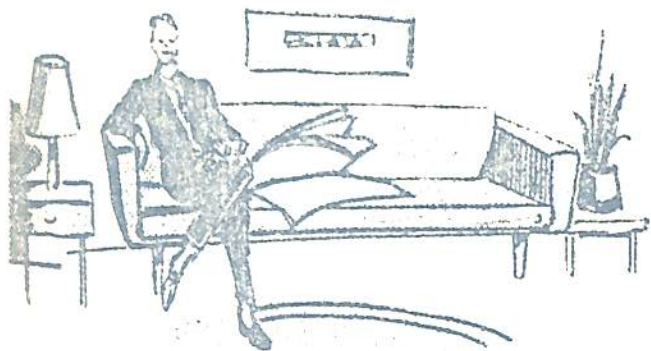
K

O

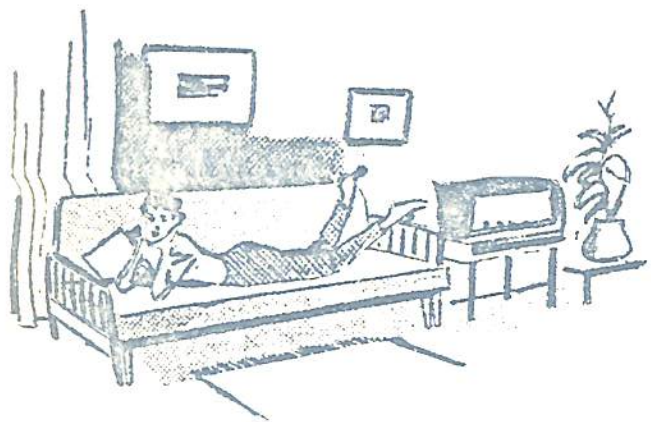
Ajatuksissani olen jo maalla,
- enkä palele enää..

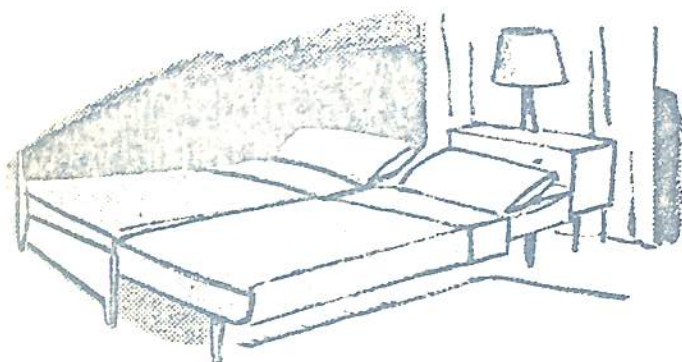
ASKO

kodin kalustaa

Vähittäismaksulla ilman korkoa ja ilman käsirahaakin

ASKO

Kodinsisustajien tavaratalo

Turku - Yliopistonkatu 26 ja Maariankatu 1

SENIORIJUHLIEMME PERINTEISTÄ

Vuosina mennehinä, jolloin Turun Yliopistossa me, Suomen kansan "kräämi", olimme vain kovin vähälukuisesti edustettuina, vaikutti täällä Savo-Karjalainen maakuntakerho ja eräisiin suurimpiin tapahtumiin kuului silloinkin seniorijuhla, vaikkakin vaatimattomammalla nimellä seniori-ilta. Näinä aikoina lienevät kuitenkin viheriäiset juniorit olleet olossansa ja elossansa harmaampia kuin me, koska kerhon seniorit katsoivat asiaksensa järjestää heidän virkistyksekseen ja mielen ylennykseksi em. tilaisuuden. Nykyään ovat osat näytelmässä siinä määrin vaihtuneet, että nuorisö järjestää tämän kulinaaristen nautintojen illan vanhemmille.

Kulinaarisuuskäsitteestä saa kuitenkin tyystin erheellisen käsityksen sellainen epäilemättä elämässsä paljosta vaille jäänyt kansalainen, joka ei ole saanut nauttia koskaan karjalan piirakoita tai kalakukkoa. Mutta tämän seikan lueimme vain kyseisen henkilön puutteisiin toivoen hänen parastaan ajatellen, että hän korjaisi tämän virheen ainakin lähimmäisessä tulevaisuudessa.

Nyt poikkesimme, kuten lukija lienee oivaltanut, jos on oivaltanut, asiasta, mutta kyseiset ravintotuotteet ovat meille niin rakkaita, että yksistensä niiden tiimoilta riittäisi juttua vaikka kahden KÄEN verran.

Asianammehan oli otsikon mukaan juhlallismielisesti puhua seniorijuhlan perinteistä. Mutta vaikkakin vain yksikertaisesti olemme sen kokeneet, tiedämme ja olemme huomanneet, että kaikki juhlallinen jäykkyys on tipotiessään kyseisestä tilaisuudesta. Tätä arvokkuutta Partasen kuulut kukot varmaan säikähtäisivätkin ja saisivat siivet meheyän höyryäviin selkiinsä ja pyrähtäisivät takaisin Savon maahan. -Häpeämme kyllä näiden kuulujen kukkojen puolesta sitä "sivistynyttä" tapaa, jolla akateemiset juniorit tätä kansallista aarrettamme käsittelevät syödessään. Kyllähän nyt jokaisen kunnan savolaisen pitäisi tietää, ettei kalakukon kuoria haarukan ja veitsen kanssa sohita, vaan se saatetaan voileivän tapaan käsin suuhun. Vain se on sallittu keino. - Niinpähän kävi ilmi, että e.m. ruokalajit kuuluvat vankkana osana perinteeseen.

H A S T A T T E L I M M E

Hovioikeudenneuvos Robert Rainion kauniiseen kotiin tullessaan huomaa vieras heti, että siellä on kunnipaikalla kaikki se, mikä koskee menetettyä Karjalaa. Vaikka kodin isäntä ei olekaan syntyperäinen karjalainen - hän on syntynyt Siikaisissa - on hän kuitenkin omaksunut Karjalan kotimaakunnakseen. Tämä onkin luonnollista, sillä hän asui siellä kolme vuosikymmentä. - Kun Käen reportteri kävi haastattelemassa häntä eräänä lokakuuisena iltana, hän lähetti evästykseksi nuorelle karjalaispolvelle tämän etenkin näissä oloissa, mitkä nyt valitsevat, tyytyy vaalia ja harrastaa kaikkea, mitä jäi rajan taakse.

Vanha kartta

Itäisellä seinällä huomasimme erikoisennäköisen kartan. - Minkälainen tarina siihen liittyy?

- Vuonna 1721 solmitun Uudenkaupungin rauhan jälkeen antoivat venäläiset kartoittaa valloittamansa alueet Karjalan ja Inkerinmaan. Työn suoritti saksalainen Matthias Setter ja se kesti kaikkiaan kaksikymmentä vuotta. Paikannimiä on karttaan merkitty suomeksi, saksaksi, venäjäksi, ruotsiksi ja latinaksi. Se on hankittua kartan eräistä helsinkiläisistä antikvariaateista, jonne se kuulama oli kulkeutunut aina Lontoosta saakka.

Haastatteluvamme esitteli mielellään myös Karjalasta mukaan saatuja esineitä, joita kodissa on muutamia. On Viipurin-kodista kattokruunu - se löydettiin talvi-

sodan jälkeen talon raunioista. Sitten on muutamia maa-
lauksia ja isän suvusta peräisin oleva vanha pendyylikel-
lo.

Innokas kotiseutututkija

Olimme kuullset, että hovioikeudenneuvos Rainio
on innokas kotiseutututkija. - Milloin tämä harrastus sai
alkunsa?

-Isäni oli pappina Räisälässä ja siellä restau-
roin lähes 300 vuotta vanhan tuparakennuksen ja keräsin
sinne kotoa ja naapureilta vanhoja esineitä. Se oli jon-
kinlainen kotiseutumuseon alku. Mutta sinne ne esineet
jäivät kaikki, kun kävi niinkuin kävi.

V. 1947 perustettiin Tiurinlinna Säätiö, jonka
puheenjohtajaksi haastateltavamme kutsuttiin. Säätiön
tarkoituksena oli pikemminkin Räisälän pitäjän historia,
mikä ilmestyiikin jo parin vuoden kuluttua.

"Pääpilantekijä"

- Tahän kävitte Viipurin suomalaista lyseota.
Minkälaisia harrastuksia koulupojilla oli?

- Meillä oli toverikunta ja raittiusseura,
joitten parissa puuhailtiin. Toverikunnassa ilmestyi se-
kä sanoma- että pilalhti. Yläluokilla minulla oli kun-
nia toimia "Pääpilantekijän" päätoimittajana. -P-L.S.

B E A A N I M A I S I A

A J A T U K S I A

Syyskuun I päivä. Linja-autoasema. Matkalaukkuja, paketteja, jäykät jalat ja aivot. Ja loputtomalta tuntuvan taitvelun, eksymisen, bussien odottamisen, kyselemisen ja tinkimisen jälkeen oma boxi. - - - Ihmeellistä kyllä.

Seuraavana päivänä onkin sitten jo vähemmän pyörryksissä nukuttuaan 15 tuntia ja voi lähteä innokkain mielin tutustumaan yliopistoon.

Itsevarmuus vähenee askel askeleelta mitä lähemmäksi yliopistoa tullaan. Mutta sitä ei suinkaan muille näytetä. Boxikaverini - vanhatekijä - kävelee vieressä ja selostaa, mitä kaikkea minun tulee perille päästyäni tehdä. Ja minä vastailen huolettomasti ja yritän olla sen näköinen, kuin en ikänäni olisi muuta tehnyt kuin tutustunut kaikkiin maailman yliopistoihin ja niiden ilmoittautumissysteemeihin. Kunnassa joku kysyy, että olenko jo täyttänyt ne laput, jolloin huomaan tähän asti onnistuneeni näyttelemään vanhaa ja viisasta, koska olen tämän operaation jo kunniallisesti suorittanut.

Sitten seuraa ihmeellinen ajanjakso. Jono: notaarille - aktuaarille - rehtorille - kansliaan - notaarille - dekaanille jne. Sitten vielä ne lukemattomat väärät jonot, joihin vahingossa joutuu. - - - Mihin tämä jono vie? - Rehtorille. - Entäs tuo toinen? - Ei tietoa. Jotkut puhuvat, että notaari olisi joskus ollut siellä toisessa päässä. - Mutta entäs, mikä tämän tarkoitus on, kun jono kiertää renkaana ympäri aulan. - Älä kysele, vaan tule mukaan. - On häpeämätöntä käyttää jonossa hyväksensä sitä, että on nainen. - Myi ei herrasmies puhu noin. - Jospa edes jonossa ihmiset olisivat samanarvoisia. - Miksi neidän on seisottava täällä, voisivathan pelkät paperit jonottaa. - Tämän takia pinnaan elämäni ensimmäiseltä luennoilta. - Pitäkää paikkaa, jonotan välillä tuonne toiseenkin paikkaan. - Muka kävisi hakemassa evästä? - Ai, oletko mahdollisesti tehnyt raittiuslupauksen? - Kyllä kaiken muun paitsi viisain laulun ja naisten suhteen. - - - Sitten riemastunut huudahdus: Hei tämä jono liikkuu vähän.

Ja vihdoin sitten koittaasekin päivä, että kaikki

paikat (katso notaarilta saatu moniste) on käyty läpi ynnä opintokirjassa on muutama alkumerkintäkin, kovalla - jonottamisella saatu.

Näin perästäpäim keksii jonottamisessakin joitakin hyviä puolia. Siinä on aikaa tarkkailla kohtalotovereitaan ja yrittää päästellä, millaisia ihmisiä he oikein ovat. Muuloinhan ei heitä yhtäaikaan niin paljoa näe ja muuallahan ei ole opiskelijan arvolle sopivaa töllistellä lähimmäisiään. Jonossa sen sijaan se käy aivan mainiosti. Tutkimusteni tulokset pidän kuitenkin turvallisuussyistä omina teitoinani.

Mutta mitäs minun oikein pitikään kirjoittaa? Miltä tuntuu olla beaani Turun yliopistossa tai jotain siihen suuntaan. Höh, mistäs minä sen tietäisin. Mikä mitään yleispätevää tunnetta kai kukaan pystykään analysoimaan. Käsitykseni on, että niitä tunteita on yhtä paljon kuin beaanejakin - riemubeaanit poisluettuna.

Tässä pyydän nyt huomauttaa, että mietteet ovat vain minun mietteitäni, mutta eräs asia minua kuitenkin on kiusannut. Miksi kaikki ovat luennoilla niin äärettömän juhlallisen näköisiä, kuin koko maailman tai ainakin Suomen tulevaisuus lepäisi heidän hennoilla hartioillaan. Tämä johtuu tietenkin käsityksestä, mikä meillä vihreillä ylioppilailta on opiskelusta. Järjestetyn ohjauksen eräs päämäärä lieneekin saada ihmiset ajattelemaan reaalisesti koko touhua.

Tätä kirjoittaessani vaihtuu juuri lokakuun 20 päivä eiliseksi, yläkerrasta kuuluu vaimea kuorsaus, boxikaveri on pelaamassa sököä ja minulla on ulanuha. Pitäisi saada lääkettä, mutta ei ole rahaa ja siinä kaupassa ei anneta luottoa. Raahoista puheentellen olen joutunut huomaamaan, että vaikka ihminen ei elä pelkästään leivästä hän kuitenkin tarvitsee sitä joskus. - - - Ranskis 39 mk.

Mikä minulla sitten muuta olputkaan, mutta täytyy vain ihmetellä, kuinka sopeutuvainen ihminen tosiasiallisesti onkaan. Vajaat kaksi kuukautta ja tuntuu kuin olisin ollut täällä ainakin kymmenen vuotta.

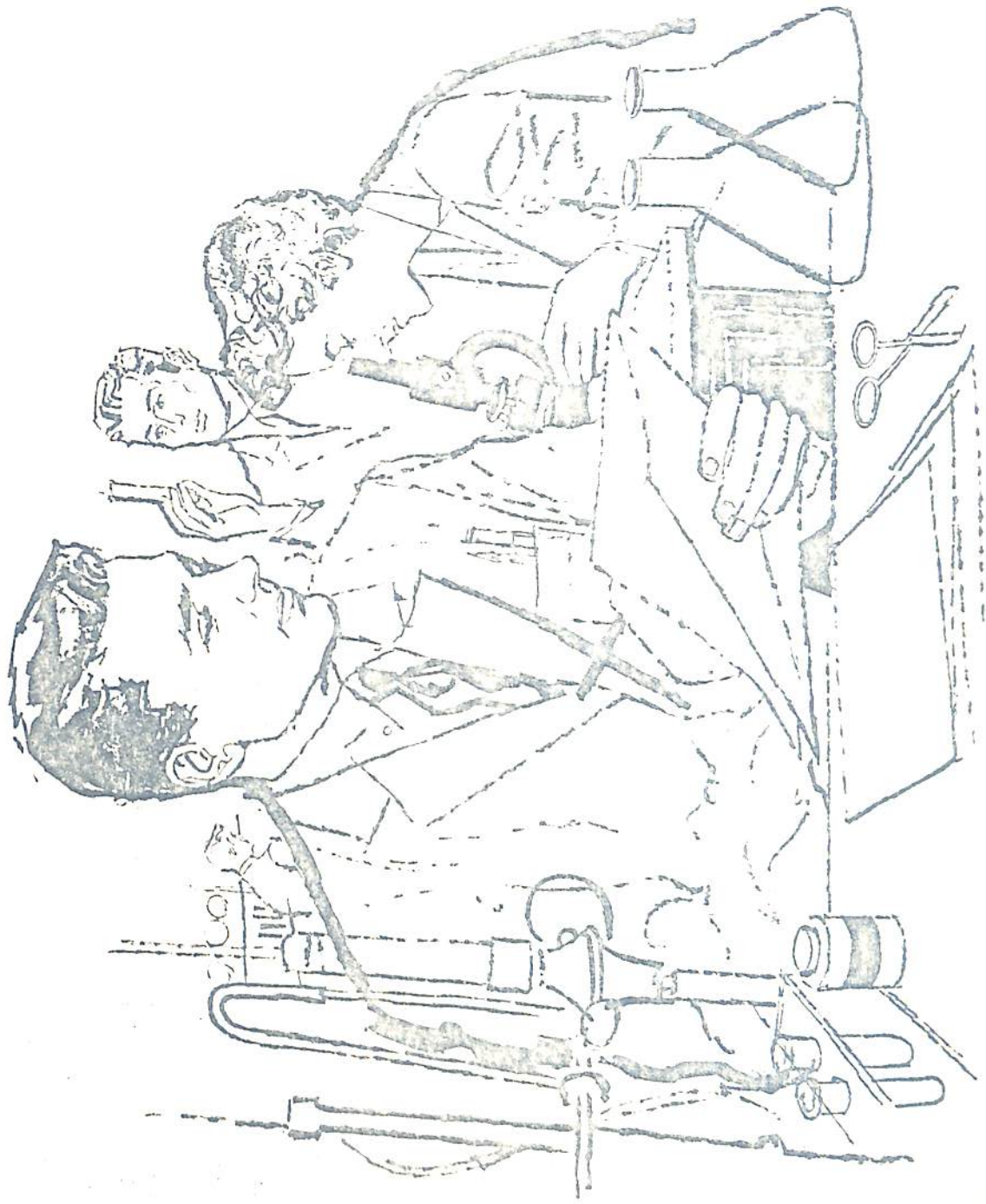
-KELLO

"Vaikka en olekaan parempi kuin he, olen ainakin toisenlainen." Rousseau

Medisinarit ja Instrumentarium

Medisinaarien ja Instrumentariumin välillä on aatteellis-käytännöllisiä perinteitä. Liike on suomalaisten lääkärin perustama v. 1900, ja sen omistavat laajat terveydenhoitotyössä olevat piirit, pääasiassa lääkärit. Kiinteä vuoro vaikutus onkin välttämättömyys, jotta turvattaisiin lääkintävälinehuollon ajankäytös ja sen jatkuva kehitys uusien lääkäripolvien ryhtyessä vastuulliseen tehtäväänsä.

Stipendit ja kandidaattisurojen toiminnan tukeminen sekä medisinaripalvelumme tiliin-osto-oikeus kuvastavat toimintaperiaattei-
simme kuuluvaa työtä terveyden ja lääke-
tieteellisen tutkimuksen hyväksi.

Turku, Yliopistonkatu 12,
INSTRUMENTARIUMIN KULMA

PEUKALOISEN RETKIILTÄ

Kolea tuuli puhaltaa Atlantilta. Kuohuvat aallot kasahtuvat Gibraltarin kalliosalmeen. Laivamme kyntää vakaasti myrskyävää merta, ja vain jokin tavallista suurempi vaahtopää saa sen hieman vavahtamaan. Salmessa kuuluu korviahuumaava jyly ja pauhu, kun ulappojen ikuiset mainingit iskevät tyrskyen kohtisuoraa kallioseinää vasten ja valtavasti kumisten kiertävät vesimassat meren kaivamissa onkaloissa, joista ne hetkittäin syöksyvät pärskyen takaisin. On kuin tuhat ukkosta iskisi yhteen päämme päällä. Mutta hetken kuluttua vain kaukana jylisevät onkalot muistuttavat äskeisistä mainingeista, ja edessä siintää auringonkilossa välkkyen hymyilevä Välimeri.

Illan tummuttua yön pimeydeksi seison kannella ihmetellen ja ihailien. Kuin liekit höhtävät laivojen kyljet. Melkein kämmenen kokoiset fosforilampareet loistavat ja hehkuvat keulan kohottamien aaltojen harjalla, ja kuin sadat pienet lyhdyt valaisevat ne yössä matkaajaa. Poissa ovat valkeat lokit ja laivaamme seuraavat hait vilahdelevine pyrstöineen, poissa on "springareitten" strategisesti loistava hyökkäysrintama, jonka suunnitelma kuitenkin oli tuomittu epäonnistumaan. Mutta yhtä kiehtova on tulena hehkuva vana, joka aina laajeten häviää näkymättömiin yön syliin.

Sarastaa uusi aamu, ja touhukas hyörintä vallitsee kaikkialla. Lähestymme Sisiliää. Aamupäivällä jo ylen onnellisena saankin kipsutella Dugustan ahtailla kaduilla. Voi sitä riemua ja vilinää. Etelän mustatukat laulavat ja nauravat, eikä Pohjolan pakkasen aran kasvatinkean auta muu kuin heittää huolet huomiseen. Iloisena tallustelen keskellä vilisevää katuasynön kirsi-koita ja noin vain, kanta-asukkaiden esimerkin innostamana syljeskelen luut minne sattuu. Eipä tarvitse ajatella, miten tästä parhaiten ohi pujahtaisi. Kaikilla on aikaa ja iloista mieltä vaikka naapurillekin antaa. Hedelmätorilla näen suurimman ihmeen. Pyylevä miekkonen hyppii tasakäpälää, huutaa ja huiskii. Jään katsomaan aivan hämmästyneenä. Kukahan lie tuotakin raukkaa pettänyt? Kukako? Pelkkää olemisen ja elämisen riemua hän osoittaa. Siihen tulokseen pääsin, sillä pian purskahtaa hän silmät välkkien raikuvaan nauruun ja kohta uusi, riemukas huuto. Merkillinen maa. Tunnen itseni niin onnettoman vanhaksi ja jär-

keväksi, vaikka yhätkin ihmettelen.

Pian lipuu oma, rakas laivamme satamasta, ja touhuk-
kaasti puksuttaa ahkera potkuri keulan uljaana kohotessa ja
ja syöksyessä uusiin ihmeisiin. - Monen kumman ohi kuljettuamme
avautuu edessämme Mustameri. Hämmästyneenä juoksen kysymään,
miksi meren pinta on niin merkillinen ja riemusta ulvoen an-
tavat "riograndeni" selityksen siihenkin. Naurattaa itseänikin,
vaikka olenkin nolo. - Mutta sehän onkin jo toinen juttu. -

Siri

Nykyaikaiset Kemialliset- ja Valkopesukoneemme pesevät
kaiken puhtaaksi ja uuden veroisiksi. Nopea toimitus.
Edulliset hinnat.

Keskittäkää kaikki pestävänne meille.

Vastaanottopaikat:

Aninkaistenk.	3	Puh.	19331
Eerikink.	29	"	19332
Rauhank.	10	"	19333

VALKO- JA KEMIALLINEN PESULA

Puh. konttori ja Pesula 80815 -
80816

CIVIS, KATSOPA KAULUKSIASI

K A R I s t e l u a

Kun Cosec (Co-ordinating Secretary of International Student Conference) ilmoitti toimeenpanelevansa Sakiet-sidi-Youssefin rauniokylässä Tunisian ja Algerian rajoilla kansainvälisen ylioppilastyöleirin ja ylioppilaskokouksen, huomasivat eräät valveutuneet ja osakunnan parasta ajattelevat Savo-Karjalaisen Osakunnan civekset heti sen valtavan oivallisen tilaisuuden, joka näin tarjoutui päästä eroon eräästä osakuntaa rasittavasta personoituneesta riesasta. Näiden valveutuneiden yksimieliseksi päätökseksi tuli lähettää kyseinen riesa tuolle sangen, sekä erittäin jopa hengenvaaralliselle kapina-alueelle, lähinnä perustamaan arabilapsille teatteria, joista alettiin saada tarpeeksi täällä kylmässä Pohjolassa. Cosec ilmitoi kyseessä olevan rankan työn, jota samaiset osakuntalaiset tiesivät edustajaksi ja lähettilääksi aiotun kammoavan enemmänkuin teatterin perustamista. Mainitsipa Cosec olevan kyseessä peräti kansakoulun rakentamisen, joka olisi suorastaan erinomaisen tekosyy lähettilään houkuttelemiseksi matkalle. Ja kuinka olikaan, jo muutaman maanitteluun jälkeen väitti lähetettäväksi osakunnan jäsen itsekin ajatelleensa juuri samaa, kuten hänen tapanaan oli aina väittää. Tuntui siis odotettua helpommalta päästä hänestä.

Ja 17.7 1959 klo 19.15 koitti se ihana hetki, jolloin osakunnan jäsenet saivat iloisen tehtävän vilkuttaa viimeisen kerran tuolle niin paljon vaivaa aiheuttaneelle edustajalle. Useat olivat ne, joiden silmään kohosi kyynel, niin oli ilo suuri sekä osa- että ylioppilaskunnan piirissä. Mutta sitten sattui ikävästi. Lähetetty henkilö oli ymmärtänyt matkan tarkoituksen aivan väärin ja ryhtyi nauttimaan matkastaan ja jopa lähettämään postikortteja reittinsä varrelta.

Laivalla Tukholmaan, junalla wonderful Kööpenhaminaan, samalla kulkuneuvolla erääseen H:lla alkavaan kaupunkiin Saksassa, Itävaltaan ja Italiaan aina ikuiseen kaupunkiin saak-

ka. Ja ei aikaskaan, kun samainen hankemies jo kirjoitti kor-
tin, jossa uiskenteli Välimeren sinessä Tunisian rannoilla,
jonne oli tullut lentäen Roomasta. Ihana viikko Tunisiassa ja sen
lahirannoilla, sekä Kartagossa.

Tänne saakka olivat lähettäjät arvelleet hänen selviy-
tyvän ehkä, mutta korteistaan päätellen hän oli saapunut peril-
le erittäin vitaalisena, joten hänen paluunsa saattaisi olla
erittäin mahdollista. Joka tapauksessa hän jatkoi vaelluksiaan
Lakiet-sidi-Youssefiin, jossa hän ikävystyi sotilasvartiointiin
ja kävi häntä ihastuttavilla ja muita osakuntalaisia harmitta-
villa ristiretkillä ympäri tuota vastakohtaisuuksien maata, jos-
se yksityinen ihminen on köyhääkin köyhempi tai rikas, jossa
maisema on erämaata tai paratiisia, jossa ravintolat ovat li-
kaisia tai upeita, jossa tavarat ovat halpoja, mutta niistä
pyydetään huikeita hintoja.

Osakuntalaisia täällä kotona alkoi jopa kauhistuttaa.
Lähetetty oli selviytynyt hyvin kaikista luotisateista ja hiek-
kemyrskyistä, hän oli välttänyt tikarinpistot ja auringonpis-
tokset saatusaan viimeksimainitun jo lapsena. Hän tuntui pote-
van niin valtavaa koti-ikävää, että se varmasti ajaisi hänet
syyskuussa takaisin kotiin, kunhan vain tulisi routa. Jotain
oli siis tapahduttava. Ja silloin saatiin vastaanottaa kauan
odotettu tieto hänen saapumisestaan. Vaikka hän kotimaassa
oli sekaantunut kaikkeen mahdolliseen, oli hän Afrikassa osoit-
tanut selviämisen merkkejä. Mutta oliivit oliiviöljyssä, 40
vuotta Saharaa loukannut kameli ja vartaassa kärjistetty koira
olivat sentään liikaa hänenkin ruansulatukselleen. Niin hän
joutui Sfaxin valtaamaan sairaalaa, jossa kuitenkin todettiin
suolistotulehduksen paranevan ajan mittaan Suomessakin ja niin
hän oli valmis lähetettäväksi takaisin Pohjolaan, sillä koko
Arabimaailma oli saanut tarpeekseen tuosta lähettilästä, vaik-
kaabi hän, vastoin odotuksia, ollutkaan yrittänyt yleisafrikka-
laisen teatterin perustamisesta. (Jotain vastaavaa tiesi La Pres-
se Tunisienne kertoi hänen yrittäneen kotioloissaan.)

Ja niin vain kävi, että 2.9 1959 jätti hän Afrikan
leaperän irtautuen loistolaivan kannella seisten ja Tunisian
kansan riemuitessa ja kumartaessa Mekkaan päin. Tunisian sa-
tamasta, jossa on maailman likaisin vesi. Jo seuraavana aamu-
na hän oli Pallerrossa ja silminnähävästi nautti olostaan Si-
siliassa. Seuraavana aamuna Napolissa ja yhä vain kohti pohjois-

ta. Osakuntamme johto ei kuitenkaan vielä menettänyt toivoaan, olihan sentään jäljellä monta vaarallista Alppien huippua Sveitsissä ja Tivoli Tanskassa. Hän katsoi kaikki nuo ja selvisi Tukholmaan. Sieltä saapui sähkösanoma: Huomenna aamulla. Siinä kaikki. Hätäntyneet osakuntalaiset miettivät uusia keinoja eliminointiin. Silloin sytytti. Hänet päätettiin lähettää maakuntiin muka hoitamaan osakunnan suhteita. Tuskin hän oli ehtinyt ihaninen arabimattoineen kotimaan kamaralle, kun hänet passitettiin Pohjois-Karjalaan kokeilemaan kaikkia mielettömiä ideoitaan ensin siellä.

Ja siellä hän nyt jälleen on tyytyväisenä siihen suureen oppilaslaumaansa --- ja yrittää lyödä Ylioppilasarpojen myyntiennätyksen siten auttaakseen meitä taistelemaan muita vastaan itsemme puolesta voittaaksemme osakuntien välisen palkinnon kyseisessä myyntikilvassa. Ja jokaisen osakuntaan sopivan kouluaisien hän on luvannut päästää nelositta luokalta.

Onnistunutta KÄKEÄ ja muitakin uutisia odottaen merkitsen monin terveisin koko osakuntalaisten valtaiselle laumalle

hotelli
TURKU
SERIKINKATU 20

Kaupungin uudenaikaisin ja ajanmukaisin HOTELLI .

ILLALLISTANSISIAISET joka ilta suurella mannermaisella ohjelmalla. Pöytävaraukset puh. 26252.

Älkää unohtako hotellin yhteydessä olevaa, kaikkien turkulaisten suosimaa

M O S E L I A ! ! !

V A L T A S I M M E V A N H A L I N N A N

Osakuntamme 57 samuvirkuinta jäsentä kokoontui loka-kuun ensimmäisenä sunnuntaina klo 10 Kunnan eteen, mistä joukkomme reippaasti marssien eteni kohti Liedon Vanhalinnaa, minne kertyi matkaa vähän yli 7 km. Perille päästyä "valtasimme" nopeasti Vanhalinnan suojat sekä välittömässä läheisyydessä sijaitsevan mahtavan Linnavuoren. Asiantuntevina ja miellyttävinä oppaina toimivat Ester ja Mauno Vanhalinna.

Isäntämme opastuksella kepusimme ensimmäiseksi muinaiselle Linnavuorelle, missä pakanuuden hämärissä on sijainnut linnavarustus. Vuorelta käsin avautuivat todella historiallisen maiseman kasvot. Soimme kuulla seikkaperäisen selostuksen ympäristössä sijainneista kauppapaikoista ja kalmistoista. Paikannimistö viittaa siihen, että näillä seuduilla kenties on alkujaan laulettu Kalevalan laulut. Kukaan tietää... Myöskin on otaksuttu, että Turku olisi alunperin sijainnut vuoren juurella olevassa Sauvelan niemessä, mistä se sitten viikinkien mellestelyssä olisi vähitellen siirtynyt kohti nykyistä sijaintipaikkaansa. Oppaan olävän ja mukaensatempeävän kertomuksen lunoissa saattoi melkein nähdä viikinkialuksia nytkin saapumassa pitkin Aurejokoa.

"Mamssellin kamariissa"

Vuorelta palattuamme kävimme taloksi tilan nykyiseen päärakennukseen, joka on valmistunut vuonna 1928. Mutta vaikka se onkin suhteellisen nuori, johdattaa sen sisusta miellet pois nykyajasta. Jokainen soppi henkii maamme historiaa. Osakuntamme poikia kiinnosti erityisesti arvokas ase-

kokoukseen, tytöt puolestaan kurkistelivat mielellään "Mamsselin kamariin".

Rakennuksen kellarikerroksen on järjestetty vielä erillinen viihtävä kotiseutumuseo rikkain esinekokoukseen. Siellä on useita kivikauden aikaisia esineitä, jotka ovat tulleet päivänvaloon Vanhalinnan alueella suoritetuissa arkeologisissa kaivauksissa.

Osakuntamme emäntä oli apulaisineen pitänyt huolta kahvinkaitosta ja niin istuimme pian höyryävä kahvikupponen edessämme ja syödä mutustelimme eväitä. Kahvitauon päätyttyä haki Joukion Heikki haitarinsa ja sitten.... "Orressa roikku" ensimmäiseksi ja muita mukavia lauluja niin kauan, että täytyi olosuhteiden so. äänten kähäyden takia lopottaa. Hyvästelimme isäntäväkää ja saimme ystävällisen kutsun saapua toistekin. - Lickö laulu vienyt voimat vai mikä, mutta suurin osa joukostamme luopui takaisinkävelystä ja kiipesi bussiin.

- P-L.S.

C I V I S ! ! ! !

Jos satut törmäämään lasin läpi - joko "katsottuasi lasiin" tai muuten vahingossa - saat pätevän avun meiltä !

Oy. K. A. A. V I R T A N E N

Perustettu v. 1890

Vuoden loppuun vanha liike Uudenmaankatu 4

Uusi liike

Kauppiaskatu 15

Puh. 11614 ja 12886

IKKUNALASIA - PEILEJÄ - TAULUJA - KEHYSLISTOJA

Kaikkea alaan kuuluvaa työtä suoritamme !

T U T U S T U I M M E T U O R L A A N

"Voi kurja, sataa vettä", totesivat traditionaliselle Tuorlan syysretkelle varustautuneet osakuntalaisemme herätessään retkipäivän - lokakuun viimeisen sunnuntain - aamuna. Mutta mitäpä ilmesta, riippaasti vain matkaan. Määräaikana seisoikin yli 20 enemmän tai vähemmän sadevarusteisiin pukeutunutta retkeläistä Puutorilla Tuorlan bussipysäkillä. Akateemikko Yrjö Väisälä, joka meidät oli jälleen ystävällisesti kutsunut viikoksi, oli jo lähtöpaikalla toivottamassa tervetulleeksi. Matkan varrelta poimittiin mukaan vielä muutama, ja pian saatiinkin kokonaisvahvuudeksi 30.

Vaikka sää olikin satoinen ja karmas, ei se paljon surettanut, sillä matkaevääksi oli otettu ainoastaan riemukasta mieltä. Mennessä todettiinkin 30-äänisesti, että "Ralli se on mun rattoni".

Perillä tutustuttiin ensiksi tutkimuslaitoksen muuttamiin rakennuksiin ja laitteisiin. Sitten olikin aika ryhtyä "töihin". Tällä kertaa kuljetettiin vanhoja lautoja jne. polttopuuksi tutkimuslaitoksen päärakennuksen lähelle pinoihin. Näkyvää tulosta ei tainnut tulla kovinkaan paljon, mutta auttamisemme onkin katsottava lähinnä symboliseksi sleeksi.

Herkullisen kahvi- ja karjalanpiirakkatarjoilun lomassa kertoi rva Martta Väisälä hupaisia kaskuja Pielavedeltä. Inspektorimme, prof. Kaarlo Hartiala kiitti osakuntalaisten puolesta akateemikko Väisälää siitä, että jälleen oli saatu käydä Tuorlassa. - Tämän jälkeen käytiin vielä tunnelissa, jossa suoritetaan mm. äärimmäisen tarkkoja mittaustöitä. - Märkinä, mutta tyytyväisinä palattiin Turkuun. - P-L.S.

Elegia sepitetty lammikon
pohjassa A.D. 1959 vesi-
kirpun uhkaamana.
Ei kriitikoille.

Olen alkueläin
yksisoluinen

Muutammat toverini
liittyivät yhteen
monisoluisiksi

muodostivat itselleen
suun, suolet ja selkäjänteen
oppivat uimisen
aktiivisesti

toiseen päähän pää
ja toiseen takapä
evät raajoiksi
raajat kantaviksi

äly päähän
ruoto pystyyn
-- ihminen

-vain pieni oksa
kehityksen puussa -

loit tieteen taiteen
viisas ihminen
ja humanismin

Minä nauran
perspektiiville
jonka synnytti
suossa
8000 vuotta vanha
ruuhenpohja

elän lammikossa
mihinkäpä sitä
synnyinseudultaan

Katselkaa
minua värisevää protoplasmaa
mikroskoopin näkökentässä
nähkää minussa itsenne
2000000000 vuotta sitten:

En kuole koskaan
jakaudun vain kahtia
sillä
kuolema on kehityksen hinta.

A. M E E B A

" V E R T A V E R E S T Ä M M E "

vaatii Varsinaissuomalainen Osakunta näin haastaen meidän osakuntamme keskinäiseen verenluovutuskilpailuun. Koska, kuten inspektorimme totesi, Suomen Punaisen Ristin veripalvelu toimii vapaaehtoisuuden pohjalla, ei tähän kilpailuun voi vaatia jokaisen osakuntamme jäsenen osanottoa, mutta toivottavasti useimmat meistä haluavat auttaa kanssaihmissiään, sillä saatammehan itsekin milloin tahansa olla vastaavan avun tarpeessa. Tähän verenluovutukseen voimme osallistua jonakin päivistä 16, 18, 23 tai 25. marraskuuta Tornitalon alakerrassa, missä varsinaissuomalaiset sitten myös tarjoavat kahvit verenluovuttajillemme.

Runsas osanottomme olkoon osoituksena siitä, että osakuntamme ei pode vähäverisyyttä!

O P I S K E L I J A T :

PAPERI- JA KOULUTARVIK-
KEENNE OSTATTE EDULLI-
SESTI ALAN LÄHIMMÄSTÄ
LIIKKEESTÄ!

MYÖS LYHYTTAVARAA.

VEIKKAUSASIAMIES:

Paperi- ja lyhyttavara-
liike

VÄINÖ LEHTO

puh. 25333

Hämeenkatu 5.

Jos kiire sulla tuppaa tukkaan
älä silloin aikaa hukkaa!
Yöpaidassasi vaikka juokse
meidän kioskimme luokse !

M'a'k'e'i'ski o'ski
K. L E H T I

Aivan kunnan vieressä!
LEIVONNAISIA - MAKEISIA -
LEHTIÄ - TUPAKKAA - JUOMIA -
KAHVIA - SOKERIA - ym.

" Ei työ ole mikään siunaus, vaan se on kuor-
ma ja kirous."

Egon Friedell

K A D O N N U T

Turun Ylioppilasteatteri. Jäljettömiin. Rehellistä löytäjää pyydetään palauttamaan syyskauden ensimmäisessä ensi-illassa viimeistään mahdollisimman pian.

Savo-Karjalaisen Osakunnan mieskuoro. Jos joku löytää, niin tuokoon seniorijuhliin. Toivoo toimitus.

Sata-Hämäläisen Osakunnan tilikirja, (sis. mm. tietoja naapuriosakunnan makkarailtojen menoista, Q:non virkistysjuomista ynnämuutaratkaisevaa.....;?;?????...

Kaksi KÄEN toimittajaa. I tuntee nimen Home O. Patti. Taipumusta luentojen välttämiseen. Rengastettu. II katosi maan alle juuri kun Käkeä piti alkaa toimittaa. Tottelee nimeä Lassi. Rengastamaton (beaanat, obs.) Toimituksen tupakit. Jonnekin.

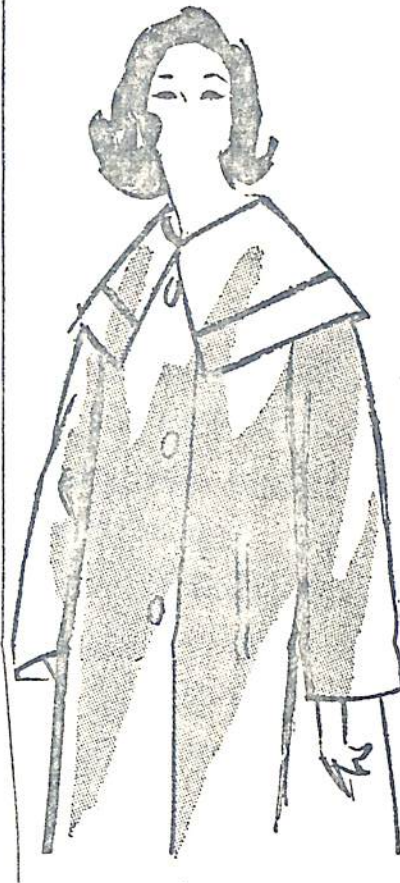
Äiti: Hyi, Sinä ilkeä poika, kuinka Sinä voit syöttää pikku-siskollesi imupaperia.

Poika : No kun se joi minun musteeni.

Vanhan talon viidennessä kerroksessa mahtaa asua joku heikkohermoinen. Sattui näet viime viikolla, että Pohjalaisen Osakunnan pojat kävivät kerroksessa viihdytyskiertueella. Lau-loivat kuin enkelit ikään. Kuuntelimme ihastuneina. Kunnes se Joku tuli ja epähienosti ja -kohteliaasti karkoitti laulavat pojat. Toimittaja on kiukkuinen Jollekin ja pyytää pojilta anteeksi.....

Syksyn mallit

nyt runsaimmillaan

Istutettu hiha, suuret kaulukset, pehmeät, usein pitkäkarvaiset kankaat ja tummemmat värisävyt ovat luonteenomaisina piirteinä syysmallistossamme.

TRENCHOAT-takkeja

duffelikankaasta sekä ulkolaisesta vedenpitävästä popliinista lämpimällä tikatulla vuorilla. Tulkaapa sovittamaan uusia talvitakkimallejamme, joita näette myös näyteikkunassamme.

MYÖS OSAMAKSULLA !

Tampuku

Aurak 5 puh. 13 756

PITÄJÄKUULUMISIA

Pihkakorpi

KTT -xyz -59

Erikoisesti KÄK-lehdelle

Jos arvoisa lukija ei sattumalta tiedä, missä em. pitäjä sijaitsee, voimme mainita, että sitä ei tarvitse hakea kovinkaan etäältä suloisesta Järvi-Suomestamme. Lisäksi voimme selvettävänä seikkana mainita, että kuulumiset on tiedoittanut lehtemme oma kirjeenvaihtaja, joka on kuvannut seuraavia tapahtumia autenttisesti paikan päällä.

Heinäkuun alkupuolella saattoivat pitäjäläisemme omin silmin lukea pitäjän monista lyhtypylväistä sekä sekatavarain kauppias P. Pirhosen kauppapuodin ovesta seuraavan tiedoituksen: "Ensi perjantaina kello 5 iltapäivällä on Ali-Hintikan kylässä J. Puntarin keskikokoisella tilalla sijaitsevan riihen pärekattotalkoot. Luvassa on talkookahvit sekä hyvä pihkakorpilaista sahtia. Tervetuloa! " P.s. Vasarat ja mikit mukaan."

Jo paljon ennen em. kellonlyöntiä oli määrätylle talkoopaikalle kokoontunut puolisensatar isäntämiestä, heidän aikamiespoikaansa sekä renkiä, jotka sananmukaisesti vesi kielellä odottelivat nk. H-hetkeä. Pian sitten kiivettiinkin riihen katolle (lehtemme edustaja ensimmäisten joukossa) ja köysillä alettiin joutuisasti hilata pärenippuja ynnä naulalaatikoita. Mutta koska helteinen sää sekä kova työtahti pian alkoivat janottaa varsin lujasti ruvettiin katolle hinaamaan samaisilla touveilla myöskin varsin kookkaita sahtihinkkejä, jotka tyhjenivät ja jälleen täytettiin alakerrassa yhä tihenevässä tahdissa. Seuraukset saattaa laajaa elämäkokemusta omaava lukija arvata. Talkoiden varsinaisen tendenssi alkoi yhä voimakkaammin unhoittua katonnaulaajien tietoisuudesta illan kallistuessa kohti kesäyön lempeätä hämärää. Ilmoille kajahtelivat iloiset viisut ja yleisen riemunpidon remakka. Jyrkkää katonlapetta pitkin luisuivat päreniput, vasarat ja naulalaatikot alati enenevässä määrin alas riittä ympäristön vadelma -ym. kasvullisuuden joukkoon, ja mikä murheellista väsyneimmät naulaajat alkoivat myöskin seurata pian työväliteittensä varsin kaltevaa rataa samoille maisemille.

Kukon laulaessa aamuvirttään alkoi vadelmikosta ko-
hoilla varsin surkuteltavia hahmoja, jotka hiljalleen rupesivat
suuntaamaan askeleitaan kotiseuduilleen päin. Voimme kuriositeet-
tina mainita, ettei mv. J. Puntari suostunut antamaan minkään-
laista haastattelua talkoiden johdosta, vedoten varhaiseen ajan-
kohtaan, jolloinka ei vahinkojen suuruudesta ollut vielä selvää
kuvaa.

Pihkakorven suunnistusmestaruuskilpailut pidettiin ku-
luneen syyskuun alkupuolella. Reitti kierteli pitäjän tunnetus-
ti laajoilla ja vaikeakulkuisilla takamailla. Ratamestareina
onnistuneesti toimivat pienviljelijä , kersantti, evp. Jallu Ka-
ronen sekä ent. konstaapeli Wolmari Koikkalainen. Kilpailuihin
otti osaa pitäjän koko suunnistuskerma. Kerman päällimmäiseen
kuohuun kuuluva aikamiespoika Vilhelmi Karhukainen säntäsi yh-
teislähdön tapahduttua kärkeen, ja niin painelivat kaikki nel-
jäkymmentä raavasta urheilijanuorukaista peräkanaa metsän pimen-
toihin.

Ensimmäiset väliaikatiedot tulivat ensimmäiseltä ras-
tilta, jolloin todettiin, että joukko oli pysynyt vielä suhteel-
lisen yhdessä, jos ei oteta lukuun kauppias Pirhosen kauppa-apu-
laista, Ynselmi Kunttua, joka joutui jo muutaman sata metriä juos-
tuaan vatsavaivojen vuoksi hakeutumaan reitiltä hieman syrjään.

Sitten tapahtui kummallisia ja varsin valitettavia
asioita. Kun kilpailijoita oli turhaan toista tuntia odoteltu toi-
selle rastille, aloitettiin pitäjäläisten voimalla pahojen aa-
vistelujen vallassa ent. W. Koikkalaisen johdolla suuretsintä
tuossa sangen ryteikköisessä maastossa. Tämän pitäjän historian
suuremmoisin ja valtavin etsintä johtikin jo ennen pimeän tuloa
tuloksiin.

Ensimmäisen ja toisen rastin välisessä korpimaastossa
erään suurehkon kuusen juurella sijaitsi näet palokunnan kalus-
tonhoitajan, suutari Julius Nahkurin, pienteollisuuslaitos, jossa
monen pitäjän isäntien viljatuotteita kätevästi laajassa mitta-
kaavassa muutettiin nestemäisiksi "polttoaineiksi". Kun kil-
pailua edelleenkin johtanut ap. V Karhukainen juoksi suoraan
tehdasalueelle, seurasivat jäljessä tulijat tietysti häntä, kos-
ka Karhukainen omisti ainoana kilpailijana kartan ja kompassin.

Tehtaan johtaja J. Nahkuri sekä hänen teknillinen apulaisensa ent. kemian yo Wiinamäki eivät häkeltyneet äkillisestä vierailusta, vaan esittelivät retkikunnalle auliisti tehdaslaitosta, sekä sen tuotteita.

Kilpailijoiden etsijät johti paikalle vilkas keskustelun sorina, jonka pääteemana kuului olevan pitäjän pienteollisuuden voimakkaan lisäämisen mahdollisuudet. - Mainittakoon, että suunnistamiskilpailujen palkintojen jako tapahtuu pian alkavilla syyskäräjillä.

Jokin aika sitten alkaneeseen hirvijahtiin ovat Pihkakorven miehet innolla osallistuneet. Eri metsästysseurueet ovat pyssyjen ja sääntöjen vaatimien punaisten lakkien kera vaellelleet innolla pitäjän hyviksi tunnetuilla hirvimailloilla. Retket ovat olleet varsin onnistuneita, sillä tulevilla käräjillä on toistaiseksi ainoastaan pari kennetta esillä lehmänampumistapauksista ja kauppa P. Pirhonenkin pääsi jo eilen pitäjän sairastuvalta kotihoitoon. - Kauppa Pirhonen nimittäin ripusti metsälle lähtiessään kaulaansa kyltin, jossa luki: Minä en oo' hirvi! - Pitäjäläisten joukossa on eräitä tiettyjä heikon lukutaidon omaavia henkilöitä.

Liikennekurin tehostamiseksi ovat eräät pitäjän viranomaiset alkaneet sijoittaa teiden varsille tauluja, joista käy ilmi paikalla tapahtuneen liikenneonnettomuuden laatu. - Toistaiseksi niitä on vain pari: Ali-Hintikan ja kirkonkylän välillä tietsuudella on ns. Osuuskaupan mutkassa kilpi: "Tässä piltastui mv. Kalle Palvaneisen hevoinen viime lauantaina. Kalle sattui kätensä vähäsen, vasen aisa katkesi." Kirkonkylän ja Purhulan kylän välillä taas on eräässä pitkässä alamäessä kyltti: "Tässä puhkesi kanttorin pyörästä takakumi, se sattui viime juhannusjuhlien jälkeen, kanttori vieläkin aristaa jalkaansa."

Kulttuurielämässä on tapahtunut myöskin mainittavia: Kansakoulun opettaja Evert Kupiainen, joka useita vuosia hoiti myrkyisällä menestyksellä kirkonkylän koulun johtajaopettajan virkaa on nyttemmin, tarkemmin viime viikolla, siirtynyt naapuripiikkejään (koska siellä on komeempi asunto opettajille). Kunnanvaltuuston puheenjohtaja lausui läksiäisjuhlissa nuorisoseuran tunteella mm. seuraavaa: "Kun työ nyt siirrytten sinne suureen tunteellomattomaan... jne ". Hän päätti puheensa kehoitukseen: "Kunnioit-

takaamme johtajaopettaja Kupiaista hetken hiljaisuudella."

Voimme lisätä, että joht. opett. Kupiaisen poislähtö oli monille pitäjäläisille raskas isku. Mm. sekataiv. kaupp. P. Pirhonen jäi kaipamaan opettaja Kupiaiselta tuhansiin markkoihin nousevan ruokatavaralaskun suoritusta luultavasti n. tuomiopäivän ehtopuolelles asti.

Pikaisiin kuulemiin, Pihkakorpi-terveisin -

A V U S T A J A

Risat kengät - märät jalat
Märät jalat - influenssa
Influenssa - tarmo poissa.

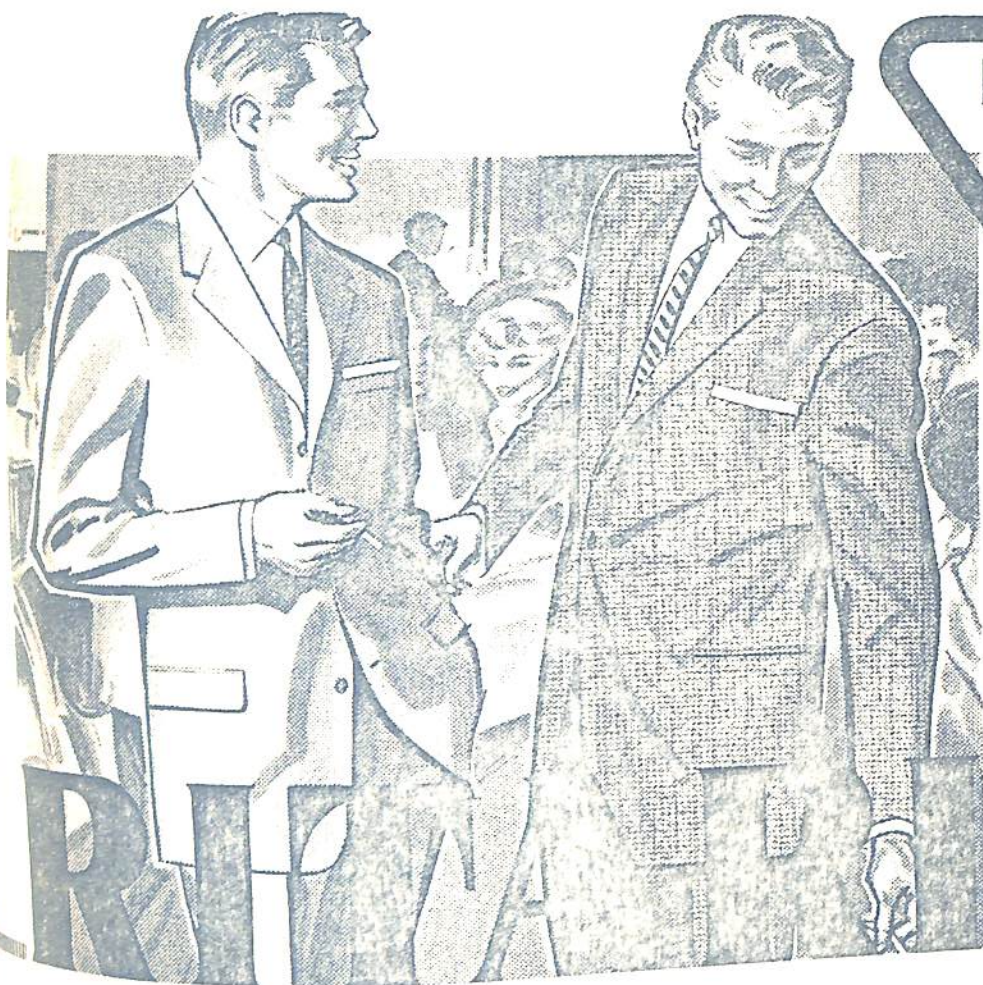
EHJIN KENGIN - RIEMUMIEHELLÄ
PIIPAHDAPA MEILLÄ

HÄMEENTIELLÄ!

KONEELLINEN JALKINEKORJAAMO

V. LEHTO

Hämeenk. 16 b, puh. 21 817.

Kumpi näistä on
RITARI
- puku?

— Molemmat, sillä Ritari ei ole vain yksi puku, vaan monien mallimahdollisuuksien pukuvälikoima.

Tulkaa ja valitkaa meiltä

RITARI-puku arkeen ...

RITARI-puku juhlaan ...

RITARI-irtotakki ja -housut

— aina Teitä pukee RITARI-takuutyö!

Tampuku

Aurakatu 5 - Puhelin 13 756

JUTTU ILMAN OTSITTUA

Tapahtuipa päivänä muutamana KÄEN toimituskunnan ollessa juuri aikeissa ryhtyä kokoomaan osakuntamme seniorijuhlii ilmestyvän lentokirjaisen ainehistoa monistuskuntoon, että ko. julkaisun toimituspäällikkö-harjoittelija Arja Nerikko suureksi kummakseen havaitsikin postilaatikon kadonneen. Eikä tuo postilaatikko ollut suinkaan

mikä tahansa postilaatikko vaan nimenomaan juuri Käk-lehden omistama. Kaiken kukkuraksi oli laatikon tieteen työpajassa laatinut vastikään parrankasvuikään ehtinyt P. Rastas, joten sillä oli jo tietyssä mielessä kulttuuriarvoakin. - Näytti siis siltä, että koko lehti jäisi -matta ja -mättä.

Postilaatikko oli siis kadonnut. Epäilimme tosin, ettei tuo häipyminen suinkaan ollut tapahtunut luonnottomasti veteen tukehtumalla eli hukumalla, vaan täysin "luonnollisella" tavalla. Sillä häviävähän Kunnasta nykyisin jopa yksityisten itselleen tilaamat sanomalehdetkin jonkun akateemisen (?) voron toimesta, joten mainitunlainen katoaminen ei aivan perinjuurin järkyttänyt Käen toimitusta.

Suoritimme luonnollisestikin meille tärkeän esineen peräänkuulutuksen. Se tapahtui tosin vain osakunnan teeillassa, sillä olisihan voinut sattua, ettei Ylioppilaslehdessä olisi taaskaan ollut jutullemme tilaa. - Sille detektiiville, joka jutun selvittäisi tai antaisi sen selvittämiseksi tarvittavat johtolangat, lupasi Käen toimitus hautomisensa tuloksen. Parhaassa tapauksessa tultaisiin kyseinen salapoliisi kiinnittämään osakunnan seuraavan speksin useihin keskeisiin osiin.

Iloksemme on postilaatikko nyt useita päiviä katoamisensa jälkeen löytynyt. Ilomme on sitäkin suurempi, koska löytäjäksi osoittautui muuan Käen kuvittajista, jolle muussakin tapauksessa lehtykäinen olisi lennähtänyt. Säästyimme siis tuntuvalta taloudelliselta menetyksiltä.

Kansallinen Kirjakauppa on muistanut meitä lahjoitaksella. KIITOS.

Paperi- ja
Leluliike

Hämeenk. 8

Puh. 28695

Ainoa seikka, mitä toimitus vieläkin ihmettelee, on se, että paljon kohua ja harmia aiheuttanut postilaatikko oli löytökellällä aivan tyhjä. Toimituksen käsityksen mukaan olisi sisältöä pitänyt olla ainakin jonkin verran, sillä jotkut osakuntalaiset, joilta oli juttuja luvassa, eivät ole edes nenäänsä toimitukseen pistäneet.

Toteaa toimitus.

Hintaesimerkki: Kirjoituspöytä 261

Koivusena 9.000:—

Jalopuisena 10.500:—

SOPENKORPI Oy:n

kuuluisat tuotteet myymme Teille erittäin edullisesti vähittäismaksullakin

Turku, Eerikinkatu 11,
puh. 28 642

kansas ainoa Suomessa jossa on

Supertek -tchосуodatin

20 kpl.
150:—

kansas

Supertek

- kunnan savuke

CVATKO YO-KUNNAN POMOT

TIETOISIA ?

- 1) Siitä, että kunta paukahtelee! Ja paukahtelu häiritsee asukkaita varsinkin ns. yöaikaan. Paukahtelulla ymmärrämme ovien läiskähtelyä. Tämä räiskähtely tulee ennenpitkää hajoittamaan asuntolat tomuaviksi soraläjiksi. Olisikohan paikallaan asettaa komitea tutkimaan moisen mäiskähtelyn alkusyitä.
- 2) Siitä, että siinä komiteassa, joka jakaa ylioppilastalon huoneet ja huoneosuudet kuntalaisille, on pahennustaheittävästi paljon satakuntalais-hämäläisiä ja säälistävän vähän muiden osakuntien edustajia.
- 3) Siitä, että samalla kun ylioppilastalon ravintolan kunnimäärä on ilahduttavan paljon lisääntynyt, on palvelu hidastunut. Puuroannosta saa odottaa puoli tuntia. Kaksi annostelijaa on liian vähän silloin, kun tiskihuoneessa on ylettömästi aikaa loputtomaan suunsoittoon.
- 4) Siitä, että lehtihuoneesta katoaa jatkuvasti varsinkin viikkolehtiä. Onko tällaisesta anastelusta säädetty rangaitusta? Mielestämme olisi kohtuullista tutkia perusteellisesti nämä lehtipihistykset ja asettaa syylliset vastuuseen teoistaan.

"O P I N S A U N A

on autuas aina "

Kaikki opinto- ja kurssikirjat sekä muut opiskeluvälineet

edullisesti kirjakaupastamme.

Opiskelijatilejä avataan.

KIRJAKAUPPA

Edgren

Brahenkatu 7 - Puh. 11 110

x x x

x x x

x x x

x x x

- Annan toisten hikoilla ja korjaan itse rahat.
- Hyi, häpeä!
- Onko siinä mitään häpeämistä, minä omistan saunan.

SYKSYN KYSYTYIN "MUOTISÄVEL"-

TURBAANI

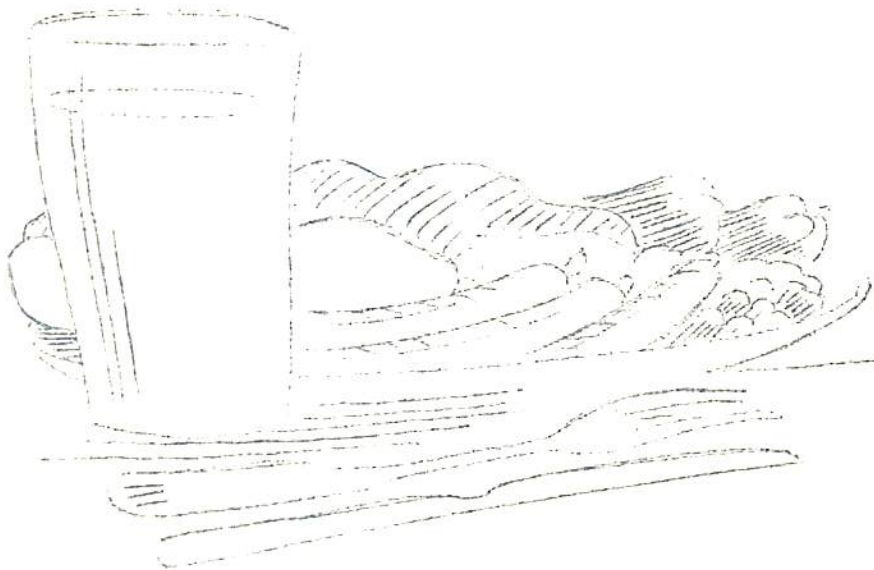
esittäytyy nyt erilaisina viehättävinä ja lämpiminä muunnoksina myymälässämme. Myös muita elegantteja hattuuu-
uutuuksia.

A TELJEE - TYÖNÄ
-mutta silti edullisin hinnoin.

MUOTI - KERTTU

Hämeenkatu 6.

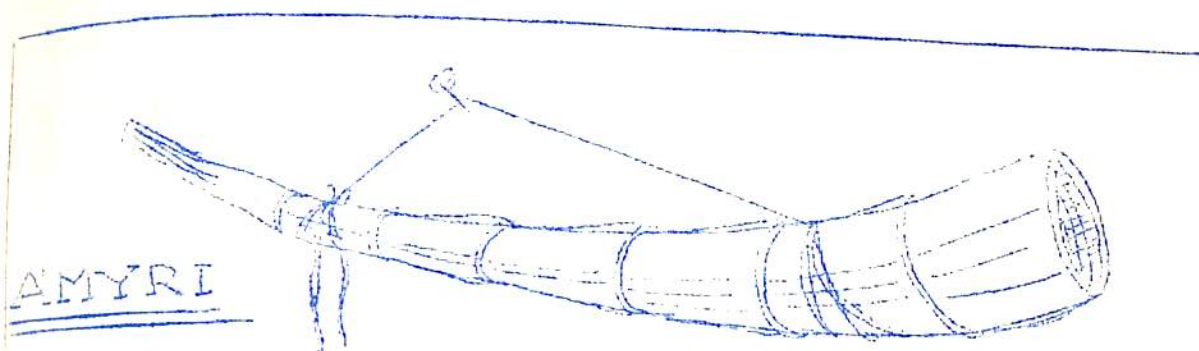
RUOKALA-KAHVILA

KALEVA

Uudenmaankatu. 5.a.

Suosikaa lehtemme ilmoittajia.....
Uudistakaa kuukausitilauksenne.....

SAVO-KARJALAISEN OSAKUNNAN

SORAAÄNEN

KANNATTAJA

ÄMYRI on osa KÄKEÄ ja se ilmestyy nyt ensimmäistä kertaa. Ja kaikki KÄEN tilaajat saavat sen ihan ilmaiseksi. Tämä on Huomattava Etu.

ÄMYRI -sanana merkitys ei liene kaikille tuttu. Palstailan puutteesta emme voi sitä laveasti selvittää. Mainitsimme vain, että ÄMYRI on taatusti alkuperäinen kotimainen tuote, jolle jo muinaissuomalaiset esi-isämme lienevät hakeneet patentin. Ämyri-palstan kuvaamataiteellinen erikoisavustaja yrittää saattaa lukijoiden (jotka kyllä voivat olla lukutaidottomiakin) tietoon, millainen on Ämyri.

ÄMYRI ottaa kiitollisena vastaan kaikki avustukset. Ja julkaiseekin ne, jos ne ovat Julkaisukelpoisia. Avustukseksi katsomme pienet, hauskat uutiset ja muut jutut, jotka koskevat osakuntaa ja osakuntalaisia. Myöskin humoristisia piirroksia otamme vastaan. Ämyrissä saatte esittää suoria mielipiteitä ja ajatuksia suoraan. Saatte olla satiirikkoja, sadisteja etc. -kyllä Ämyri ymmärtää. Ja nyt aloitamme.

PÄÄKIRJOITUS: Tällä kertaa sitä ei ole, kun tuo esipuhe venyi niin muodottomasti.

VANHOJA ILMOITUKSIA: (kun Ämyri ilmestyy niin harvoin) Se on kihlailmoitus, eli Henkilökohtaisen Vapautensa Ehdonalaisesti on menettänyt civetär Anja Riikonen. Riistäjä: Mr. Pertti Friiri. Rengastettu myös cives Rainer Silander ja Elina Tarna. ÄMYRI yhtyy toivotuksiin!

Ynnä muuta: KÄK-lehden ulkomaankirjeenvaihtaja Home O. Patti on kuluneen kesän aikana vihkiytynyt kristilliseen aviosäätyyn. Ämyri julkaisee nyt kirjeenvaihtajan hyväälle ystäväilleen lausuman ajatuksen: " On se sitten mukava olla oman eukonsa kanssa naimisissa."

.....

Luotettavalta taholta saamamme tiedon mukaan ei osakunnan kuraattori, pontensiivisita yrityksistään huolimatta jostain tuiki tuntemattomasta syystä mahtunut pikkuvappuna urheiluhallin karkeloihin. Ämyri valittaa tapahtunutta, mutta ei mahda sille mitään. -Tämä lienee johtunut y l i g a r g i a s - t a.

.....

Perintö: Osakunnan naistoimikunta, joka on ryhtynyt vireään touhuun ihailtavan monen jäsenen voimalla, on saanut periä viimevuotiselta edeltäjältään huomattavan suuren velan.

.....

"Oot sie ennen pukkii nähny ", sano Ykä teeillassa.

.....

Ämyrin reportteri on saanut tietää, että osakunnan isäntä on tehnyt kannanmuutoksen. Siirtynyt revontulijuhlan kannalta happamattoman leivän juhliin. (Kalttiainen: happamaton leipä, rievä.)

.....

Nuori "Ville" seisoo päivänä muutamana tietyllä Kristiinankadun bussipysäkillä. Odottaa jotain autoa. Sattuupa muuan, ehkä vähän liikuttunut ukkeli seisoskelemaan samaisella pysäkillä. Myöskin odottaen autoa. No niin: ukkeli tiedustelee Villeltä, milloin auto lähtee. (Ei mainitse ollenkaan, mihin autoon aikoo.) Vilpittömin lapsenkasvoin Ville vakuuttaa, ettei ollenkaan tiedä milloin. Tästä suuttuu ukkeli aivan sanomattomasti ja pitää pienehkön saarnan, jonka päättää seuraavaan tapaan: "... ja tuollaisista niitä hamppareita kasvaa." Ville järkyttyi. Nykyisin näemme hänen liikuskelevan Caaralla, jonka aikataulut saa itse laatia.

.....

Kuuluu olevan syksyn merkki, kun Nerikko käy latinan alkeiskurssilla.

Civis Piirainen: On tarpeetonta tiedustella tyttöjen sukunimiä. Jos tyttö on jostain suurta ja sytyttävää, tiedän, mikä hänen sukunimensä tulee olemaan.

.....

Osakuntalaiset. - Antakaa anteeksi Tahvolle, jos hän ei nimittäin ole valiklynyt lähialkoina. Toimittaja on nimittäin katsellut huoneessaan jo toista kunkautta neljää lampua, jotka Tahvo on sinne unhoittanut.

.....

Mukuttuaan yhden yön lordi Worthinghamtonin yöpaitaan sonnustautuneina vanhan hyvän ajan puusängyssä civis vastas totesi, ettei ruumisarkussa makaaminenkaan lenties ole has-sumpaa.

.....

Hyvät ihmiset. - - - - Talvi on jälleen tulossa. Puitakaa täydentää vaatetusenne villahousuilla ja yömys-syillä.

.....

Y L I O P P I L A A T

OLEMME PARHAAMME VOIDAKSEMME TÄYTTÄÄ PIENIMMÄTKIN TOIVOMUKSENNE KAIKISSA ALAA KOSKEVISSA ASIOISSA.

K E M I K A L I O M E L I T S A - H Ä M E E N K A T U 4.

VALTUUTETTU ORLANE -, LANCASTER - JA MILOPA - MYYJÄ.

P.S. -OLEMME HANKKINEET VARASTOOMME MYÖS PAPERITAVAROITA.

RAUTATALOUSRAUTATALOUSRAUTA
RAUTA - T A L O U S A
Hämeenkatu 7. Puh. 16661
OPISKELIJAT !
Kaikkea tarvitsemaanne
taloustavaraa löydätte
meiltä - lähimmästä
alan liikkeestä.
-KATTILOITA.
-LASEJA ym.
RAUTATALOUSRAUTATALOUSRAUTA

R A V I N T O L A
T E I N I
Uudenmaank. 1
Puh. 15 567
E d u l l i n e n
ruokailupaikka !
B₁ - oikeudet